

O HRONOLOGIJI KRNJEG LJETOPIISA SPLITSKOG

Pokazano je već bilo da Krnjem ljetopisu splitskom nije pisac Miha Madijev de Barbezani — ili de Barbazani —, nego da je on samo prerađivač ljetopisa.¹⁾ Ostalo je otvoreno pitanje tko je taj prerađivač, odnosno iz kojega vremena potječe preradba. Ako se doista o prerađivaču i ne može nešto pouzdano reći, ipak se čini da se, zahvaljujući podatku Franje Račkoga, može utvrditi razmjerno rani postanak sadašnje redakcije Krnjeg ljetopisa splitskog. Naime, Fr. Rački²⁾ opisuje zbornik iz trogirskoga knjižnice Garagnin-Fanfogna koji na prvom mjestu sadržava Povijest solinskospplitsku Tome Splićanina. Taj je zbornik kasnije nestao u Mađarskoj³⁾, pa se treba zadovoljiti opisom Račkoga. »Ali upravo na ures ove knjižnice služi rukopis na koži sadržavajući historiu solinsku arcidjakona Tome. Pismo je gotica prekrasna, initialia velika, bojadisana i pozlaćena. Na glavi rukopisa zlatimi slovi napisano: „Hieronimus Papalis”, komu je on valjda pripadao. Imade i njeholiko sitnolika: na prvom listu grad s bedemi i zvonikom, po strani dva grba, koja se i dolje na drugom polju vide, a jesu dva lava; na 3 listu majka božja itd. Na prva 82 lista jest „ystoria seu cronica salonitanorum atque spalatinorum pontificum”, koja zaključuje s riečmi: „Finis hic summe, laudes tibi xp̄e resūme”. Onda na l. 83 sledi: „Qualiter et cum quo pacto dederunt se Chroates regi hungarie”; to je onaj „Memoriale” arhidjakona spljetskoga. Poslije solinske poviesti sledi u rukopisu na l. 83—94: „Incipit istoria hedita per micham madij de barbaçanis”. Za tiem: „incipit summa ystoriarum tabula a cutheis” (l. 94—99). Dalje „memoria archiepi scoporum salonitane ecclesie”; napokon: „reges hungarie” od sv. Stjepana do kralja Sigismunda. Po što u imeniku nadbiskupa izpisani su nadbiskupi do Hugolina (1349—88) prvom, a njegovi nasljednici do Lovra Zane (1452—73) drugom rukom; isto tako drugom su rukom medju kraljevi dopisani Sigismundovi nasljednici Alberto i Vladislav: to se već i odavle dade zaključiti, da je taj kodeks pisan negdje koncem XIV vieka, što i pismo potvrđuje.«

¹⁾ D. Švob, *Krnji ljetopis splitski*, Vjesnik Hrv. arheološkog društva, N. s. XVII, Zagreb 1936, str. 209—217.

²⁾ *Iztraživanja u pismarah i knjižnicah dalmatinskih*, Rad Jugoslavenske akademije XXVI, Zagreb 1874, str. 175.

³⁾ Viktor Novak, *De iis qui Snaci nominantur*, Jugoslavenski istoriski časopis II, Ljubljana—Zagreb—Beograd 1936, bilj. 52 na str. 117.

Primjećuje se da je Lucius⁴⁾ istim tim redom objelodanio prva četiri izvora, dok on nema posljednjeg, petog: imenik ugarskih kraljeva; jamačno samo zato što je to smatrao nepotrebnim, a ne zato što bi mu imenik bio nepoznat.

U pitanju hronologije zbornika može se još nešto više primijetiti, nego što se je Rački usudio. Jer je Hugolinovo ime zapisano još prvom rukom, a Hugolin je bio splitskim nadbiskupom sve do god. 1388, zar to onda ne znači da je ovaj zbornik nastao još za Hugolina do god. 1388? Isto tako, jer je i Sigismundovo ime još zapisano prvom rukom, a Sigismund je stupio na prijesto 1387, zar to ne znači da je ovaj zbornik nastao od 1387 dalje? To dakle ukazuje da zbornik potječe iz godina 1387/88.

Ali na osnovi citiranog podatka Fr. Račkoga izlazi ne samo da je ovaj zbornik »pisan negdje koncem XIV vieka« ili sva je prilika 1387/88, nego i to da je svakako već potkraj XIV vijeka ili bolje 1387/88 postojao Krnji ljetopis splitski u redakciji Mihe Madijeva de Barbezanis.

Međutim, na pitanje tko je taj prerađivač ljetopisa Miha Madijev de Barbezanis, ne može se pouzdano odgovoriti. Možda se on može identificirati s Mihom Madijevim, splitskim diplomatom u stvarima Bosne 1387 i 1390⁵⁾. Ali to je hipoteza, kao što je hipoteza svaka dalja identifikacija s osobom imena Miha Madijev.⁶⁾ Ne treba, na primjer, zaboraviti da se god. 1358 spominje »Michae(!) di Madio di Pietro«⁷⁾.

Od mnogoput spomenutog imena Miha Madijev neka bude naveden jedan podatak iz Carrare⁸⁾ datiran 4 lipnja 1427: »Sunto del Testamento di Aniza moglie di Mica Madio soldato di Spalato (lo Scrittore pubblicato dal Lucio), la quale lascia un legato alla Chiessa di S. Maria de Moris«. Neka bude naveden samo s tog razloga što ovom Mihi Madijevu Carrara pripisuje da je pisac ljetopisa, ali to nije ni u kom slučaju, a da je on onaj prerađivač ljetopisa, to može biti opet samo nekakva hipoteza.

⁴⁾ *De regno Dalmatiae et Croatiae*, Amstelodami 1666, str. 312—386.

⁵⁾ Lucius, *Memorie istoriche di Tragurio ora detto Traù*, Venetia 1673, str. 332 d., 351; — S. Ljubić, *Listine o odnošajih između južnoga Slavenstva i mletačke republike IV*, Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium IV, Zagrabiae 1874, str. 281.

⁶⁾ Bez rezerve identificira i hrabro klasificira Šišić — *Miha Madijev de Barbazanis*,

Rad Jugoslavenske akademije 153, Zagreb 1903, str. 8 — koji nije savjestan ni u podacima toga imena.

⁷⁾ G. Alačević, *Il reggimento di ser Gentile*, Bullettino di archeologia e storia dalmata XV, Spalato 1892, str. 27.

⁸⁾ *Archivio capitolare di Spalato*, Spalato 1844, str. 32.

ZUSAMMENFASSUNG

Zur Chronologie der Unvollständigen spalatinischen Chronik

Seinerzeit hat Rački einen Codex aus der Bibliothek Garagnin-Fanfogna in Trogir (Traù) kurz beschrieben, der später in Ungarn abhanden kam. Dieser Codex enthält die Salonitanisch-spalatinische Geschichte des Thomas von Split (Spalato), die Unvollständige spalatinische Chronik in der Redaktion des Spalatiners Miha Madii de Barbezani und drei Quellen von geringerem Belang. Die vorletzte ist ein Verzeichnis der spalatinischen Erzbischöfe, die letzte ein solches der ungarischen Könige. In diesen Katalogen finden sich von der ersten Hand die spalatinischen Erzbischöfe bis zu Hugolinus (1349—1388) sowie die ungarischen Könige bis Sigismund (1387—1437) verzeichnet, während die Nachfolger sowohl des Erzbischofs Hugolinus wie des Königs Sigismund von einer anderen Hand aufgezeichnet sind. Dies zeigt, dass jener Codex aus den Jahren 1387/88 stammt, bzw. dass um diese Zeit die Unvollständige spalatinische Chronik in der Redaktion des Miha Madii de Barbezani existierte. Diese Persönlichkeit lässt sich möglicherweise mit jenem Miha Madii identifizieren, welcher in Angelegenheiten Bosniens für Split diplomatisch in den Jahren 1387 und 1390 tätig war. Dies ist allerdings nur eine Hypothese.

ZAGREB

DRŽISLAV ŠVOB

